

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 140/23

Luxemburg, 14 septembrie 2023

Hotărârea Curții în cauza C-83/22 | Tuk Tuk Travel

Rezilierea pachetului de servicii de călătorie în circumstanțe extraordinare: o instanță națională poate, în anumite condiții, să îl informeze din oficiu pe călător cu privire la dreptul său de reziliere gratuită

În octombrie 2019, un călător a cumpărat de la organizatoarea de călătorii Tuk Tuk Travel un pachet de servicii de călătorie pentru două persoane având ca destinație Vietnam și Cambodgia: plecarea din Madrid (Spania) trebuia să se efectueze la 8 martie 2020, întoarcerea era prevăzută pentru data de 24 martie 2020. Călătorul a plătit aproape jumătate din prețul total al călătoriei. Contractul furniza informații cu privire la posibilitatea rezilierii înainte de data plecării, în schimbul plății unor taxe. În schimb, nu exista nicio mențiune cu privire la posibilitatea de reziliere gratuită din cauza unor circumstanțe inevitabile și extraordinare care se produc la locul de destinație, astfel cum este prevăzută de Directiva privind pachetele de servicii de călătorie¹.

La 12 februarie 2020, având în vedere răspândirea coronavirusului în Asia, călătorul a informat Tuk Tuk Travel cu privire la decizia sa de reziliere a contractului și i-a solicitat rambursarea tuturor sumelor pe care le putea pretinde. Întrucât organizatoarea de călătorii l-a anunțat că, după deducerea cheltuielilor de anulare, îi va fi rambursată doar o mică parte din suma plătită, călătorul a sesizat instanța. El susține că a reziliat contractul cu aproape o lună înainte de data de plecare prevăzută și invocă un caz de forță majoră: răspândirea coronavirusului în Asia. Călătorul, care nu este reprezentat de un avocat, nu solicită decât o rambursare parțială a sumei plătite, deoarece apreciază că un sfert din această sumă corespunde cheltuielilor de gestionare suportate de Tuk Tuk Travel.

Instanța spaniolă sesizată cu această cauză a solicitat Curții de Justiție să interpreteze Directiva privind pachetele de servicii de călătorie. Aceasta ridică în special problema posibilității de a-i acorda din oficiu călătorului, în temeiul directivei, rambursarea tuturor plăților efectuate, atunci când acesta a reziliat contractul din cauza unor circumstanțe extraordinare. Instanța spaniolă observă că această posibilitate ar fi contrară principiilor fundamentale ale dreptului procedural spaniol.

În hotărârea pronunțată astăzi, Curtea subliniază mai întâi că directiva impune unui organizator de călătorii să îl informeze pe călător în special cu privire la dreptul său de reziliere.

În continuare, Curtea constată că, **dată fiind importanța dreptului de reziliere conferit de directivă** (precum și a dreptului subsecvent la rambursarea integrală a plăților efectuate), **protecția sa efectivă impune ca instanța națională să poată invoca din oficiu încălcarea acestuia**, în special atunci când călătorul nu își invocă dreptul

¹ Directiva (UE) 2015/2302 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2011/83/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 90/314/CEE a Consiliului (JO 2015, L 326, p. 1).

pentru că nu are cunoștință de existența lui. Această examinare din oficiu este însă supusă anumitor condiții².

În speță și sub rezerva aprecierii instanței spaniole, aceste condiții par să fie îndeplinite, cu atât mai mult cu cât Curtea a statuat deja în mod general că noțiunea de „circumstanțe inevitabile și extraordinare” este susceptibilă să includă izbucnirea unei crize sanitare mondiale, iar cauza aflată pe rolul instanței spaniole privește rambursarea plăților efectuate de călător, în urma deciziei sale de reziliere a contractului ca urmare a răspândirii coronavirusului³. Pe de altă parte, nu se poate exclude ca acel călător să nu fi cunoscut existența dreptului său de reziliere, întrucât Tuk Tuk Travel nu l-a informat cu privire la aceasta. **Prin urmare, instanța spaniolă ar fi obligată să examineze din oficiu dreptul de reziliere.** Aceasta va trebui astfel în special, pe de o parte, **să îl informeze pe călător cu privire la acest drept** și, pe de altă parte, **să îi dea posibilitatea de a invoca acest drept în procedura jurisdicțională în curs.**

În schimb, examinarea din oficiu nu impune instanței naționale să rezilieze gratuit din oficiu contractul privind pachetul de servicii de călătorie în cauză, conferind călătorului dreptul la rambursarea integrală a plăților efectuate. Călătorul este cel care decide dacă dorește sau nu dorește să își valorifice acest drept în fața instanței.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral și, dacă este cazul, rezumatul hotărârii](#) se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 5536.

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106.

Rămâneți conectați!

² Aceste condiții sunt: una dintre părțile la contractul privind pachetul de servicii de călătorie în cauză trebuie să fi inițiat o procedură jurisdicțională în fața instanței naționale, iar această procedură trebuie să aibă ca obiect contractul respectiv; dreptul de reziliere trebuie să fie legat de obiectul litigiului, astfel cum acesta este definit de părți; instanța națională trebuie să dispună de toate elementele de drept și de fapt necesare pentru a aprecia dacă acest drept de reziliere ar putea fi invocat de călătorul în cauză; el nu trebuie să fi indicat în mod expres instanței naționale că se opune aplicării directivei în ceea ce privește acest drept.

³ A se vedea Hotărârea Curții din 8 iunie 2023, UFC – Que choisir și CLCV, [C-407/21](#) (a se vedea de asemenea Comunicatul de presă [nr. 94/23](#)).